Praha 7, Praha

Část obce: Praha
Okres: Praha hlavní město
GPS souřadnice: 50.100641N, 14.435504E
Počet obyvatel: 38 335
Adresa URL: www.praha7.cz

Kraj: Hlavní město Praha
Správní obvod: Praha
První pís. zmínka: 1088 (936 let)
PSČ: 170 00

Památky a zajímavosti Praha 7

Mezi významné objekty patří kostely sv. Antonína a sv. Klimenta, Pražská tržnice, Akademie výtvarných umění, Místodržitelský letohrádek, Hanavský pavilon, Národní technické muzeum či Národní zemědělské muzeum. Zásadní dominanty představují zejména Veletržní palác a Výstaviště.

Místodržitelský letohrádek
Nejstarší známá zpráva o Bubenči, který byl v dřívějších dobách nazýván Ovenec, se vztahuje k r. 1197. Na tomto území náležela část pozemků českým králům, kteří zde snad počátkem 14. století (první zmínka z r. 1319) zřídili oboru. V této oboře byl na nejvýše položeném místě při jejím jižním okraji vystavěn v letech 1495 – 1502 lovecký zámek. F. Vacek (Dějiny Bubenče, Dejvic, Šárky a okolí) předpokládá ještě starší stavbu a uvedená léta výstavby považuje již za období přestavby staršího objektu. Z původní stavby (z konce 15. století a začátku 16. století) se zachovala věž se schodištěm zakončeným sloupem, na němž je kamenná plastika lva se štítem zdobeným monogramem krále Vladislava Jagellonského. V letech 1502 – 1503 provedl vnitřní malířskou výzdobu Roman Vlach. Pravděpodobně po polovině 16. století byl původní gotický objekt přestavěn v jednopatrový renesanční zámek obdélníkového půdorysu, v němž byly od r. 1578 prováděny některé další úpravy. Při obléhání Prahy v r. 1648 se stal dočasným sídlem švédského generála A. Wittenberga, a proto nebyl nepřátelským vojskem vůbec poškozen.
Časem zámek chátral, a protože se měl stát letním sídlem nejvyššího purkrabího, bylo počátkem 19. století rozhodnuto jej adaptovat. V r. 1804 byl projektem přestavby pověřen profesor pražské techniky Jiří Fischer, vlastní přestavbu provedl Jan Filip Jöndl. Vnější malířskou výzdobou byli pověřeni Matěj Lumenda a Václav Scharschan, sochařskou výzdobou Ignác Platzer a Josef Kranner. Současně byla provedena i úprava zahrady u letohrádku, u něhož bylo podle návrhu Jiřího Fischera postaveno také hospodářské stavení, na jižní straně přízemní, na severní jednopatrové. Adaptace dala fasádě tohoto objektu novogotický ráz, ale interiéry ponechala bez zásahu. Od r. 1849 byl letohrádek propůjčován místodržícím jako jejich letní sídlo, a odtud dostal i své pojmenování.

Trója
Tróju zná asi každý, kdo kdy byl v pražské Zoo nebo v Botanické zahradě. Leží totiž hned přes silnici. Vrcholně barokní letohrádek (nedá se vytápět, je tak přístupný pouze v létě) je typickou

příměstskou stavbou, kolem se rozlévá prostorná terasovitá zahrada italského typu. Tři křídla tvoří tvar písmene U, ačkoliv obě krajní křídla nevystupují před hlavní středové o tolik, jako tomu bývá jinde. Za ním, podél hlavní příjezdové komunikace je roztažen pás hospodářských stavení. Zajímavější je však jižní průčelí, které je otočeno směrem do zahrad. Jako první vás bezesporu zaujme bohatě zdobené dvojramenné schodiště před dvoupatrovým rizalitem, které vede k hlavnímu sálu letohrádku - je bohatě zdobené plastikami zápasících Olympanů a Titánů (odtud název celé stavby). Sochařské práce jsou dílem Jiřího a Pavla Hermannových, ale začátkem 18. století je doplnil i Jan Brokof. Dvě úrovně zahrady jsou od sebe odděleny zdobenou zídkou. Původně k zahradám patřila i vinice nad zámkem, probíhající komunikace ji však neúprosně oddělila.

Věž Letenská vodárna
Z vodárenského komplexu zbyla jen tato novorenezanční věž, v které dnes najdete pár kluboven a čajovnu. Pod 26m vysokou věží jsou hřiště na minigolf. Najdete ji u fotbalového stadionu pražské Sparty.
Věž byla dostavěna s okolním vodárenským areálem v roce 1888. Podzemní vodojem a přečerpávací nádrže byly zbořeny v letech 1977-78. Věž zásobovala horní část Holešovic a Bubenče. Vyřazena z provozu byla už roku 1913, následně proběhla přestavba na byty pro zaměstnance vodáren.